

at man dør ind under ogsaa kunde lægge Revisionen for adskillige andre Institutioner under Ministeriet for offentlige Arbejder, f. Eks. for hele Havnevæsenet. Jeg vil henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder vedblivende at overveje denne Sag. Vi har i de sidste Dage vedtaget Bevillinger paa Masser af Millioner til Udvidelse af Havnevæsenet her i Landet, og det vilde derfor være rimeligt, om denne kritiske Revision, saaledes som man tidligere har ønsket og anset det for passende, blev henlagt under den Hovedrevisor, vi har for Postvæsenet, som nok vilde kunne overkomme dette Arbejde sammen med det, han allerede har faaet for Telegrafvæsenets Vedkommende, medens Hovedrevisoren ved Statsbanerne efter min Mening kan have fuldt op at gøre med det ene Regnskab og ikke vil kunne overkomme mere.

Ivar Berendsen: Det er blevet mig sagt, at det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) i et Øjeblik, hvor jeg var blevet kaldt bort, har gjort opmærksom paa, at hvis jeg havde tilegnet mig nogen Ære for, at man nu er i Færd med at ordne dette Forhold, er det med Urette, idet et tidligere Medlem fra Valby allerede havde rejst Sagen. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at hvis dette er blevet sagt af det ærede Medlem — jeg har ikke selv hørt det —, maa det være, fordi det ærede Medlem ikke har hørt eller ikke har opfattet, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at vor afdøde forhenværende Kollega, Departementschef Jerichow, den Gang Folketingsmand for Roskilde-Kredsen, straks, da han kom ind i denne Sal, rejste Spørgsmaalet, og at jeg ret hurtigt havde sekunderet ham i saa Henseende. Jeg har ikke blot ikke tænkt paa at tillægge mig nogen Del af Æren derfor, men jeg har udtrykkelig betegnet mig selv som hans Sekundant med Hensyn til dette Spørgsmaal.

N. C. Jensen: Jeg nævnedes ikke specielt det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) udover det, at jeg omtalte hans Understregen af, at det var Departementschef Jerichow og ham, der havde rejst dette Spørgsmaal. Jeg gør blot opmærksom paa, at dette Spørgsmaal blev rejst her i dette Ting i Provisorieaarene og senere af det daværende Medlem fra Valby og rejst paa en saadan Maade, at det tog Sigte paa det, som det ærede Medlem nu kalder det første Skridt paa Vejen. Det var det, jeg

gjorde opmærksom paa, og jeg synes, enhver burde have den Ære, der tilkommer ham, og det ærede Medlem har ikke nogen som helst Ret til at tillægge sig Æren for at have rejst dette Spørgsmaal.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal ikke blande mig i denne Strid om, hvem der har rejst denne Sag. Jeg skal kun sige, at jeg ved min Tiltræden af Finansministerembedet fandt dette Spørgsmaal uløst, medens det i adskillige Aar havde staaet paa Dagsordenen. Skønt man fra alle Sider var enig om, at der tiltrængtes en Omordning af Statsrevisoratet, havde man ikke kunnet enes om, hvorledes den skulde være. Jeg tænkte da, og fandt Tilslutning fra Statsrevisoratets Side i denne Opfattelse, at det rigtigste var at bygge paa det bestaaende og komme til en bedre men ikke i sit Væsen fra den bestaaende forskellig Ordning, altsaa ikke saaledes, at man oprettede det, man andre Steder har kaldt en Regnskabsret, eller et Institut med en Mængde Embedsmænd og et meget stort Virksomhedsomraade; jeg nærede den Betragtning, som maaske kan være ganske individuel, at det dog maaske ikke vilde lykkes at komme til en fuldkommen grundig Undersøgelse af Landets Administrationsomraader gennem en saadan Institution. Jeg troede ogsaa, at i et parlamentarisk regeret Land, hvor Ministrene altid staaer til Ansvar for Administrationen, er den gennemførte Regnskabsret, som man har tænkt sig den, maaske ikke fuldt saa nødvendig som andetsteds, men hvorom alting er, tror jeg, at det eneste, man i Øjeblikket kunde opnaa, er det, man nu er kommet til, og at det ogsaa er betryggende og samtidig — det maa jeg lægge nogen Vægt paa — billigere; hvad man ellers vilde kunne tænke sig, vilde være overordentlig kostbart og maaske dog ikke fuldt ud strække til overfor det ideelle Syn paa denne Sag. Hvad der i Øjeblikket synes at ville blive vedtaget af begge Rigsdagens høje Ting, tror jeg, er en god og forsvarlig Ordning, som giver Statsrevisoratet hele det Overblik og den Indsigt i Administrationen, som med Rette kan forlanges af Rigsdagen. Jeg vil derfor meget tillade mig at anbefale Lovforslaget ikke alene til Vedtagelse, men ogsaa til en Art indre Godkendelse, saaledes at man ikke tænker sig ret snart at skulle gøre Sagen om igen. Jeg tror, det vil blive vanskeligt, og jeg tror, det neppe vil blive fornødent.